

והוינן בה: ואימא כונת הכתוב היא לכפרה
דנאמרה בקרבנות, ונאמר שיצטרך הכהן
העובד בקרבנות אלו לפרוש שבעה ימים?

ומשנינן: מי, וכי ידעינן הי כהן מתרמי,
יפול בגורלו לעבוד בקרבנות אלו, דבעי ליה,
שנחייבו פרישה קודם לכן?

אמרי: אלמה מדוע לא אפשר להפרישו?

הרי יתכן הדבר אם ניבעי ליה פרישה
לכוליה משמרת בית אב, שמתוך כולם
קבוע לכל אחד יומו, ויפרוש כל אחד
מהכהנים שבוע קודם יום עבודתו!?

ומשנינן: דנין יום הכיפורים, שהוא דבר
שקבוע לו זמן, מימי המילואים, שגם הם
"דבר שקבוע לו זמן" [שהרי היו פעם אחת
בזמן קבוע].

לאפוקי קרבנות, דכל יומא איתנחו, ולכן
אין הם נלמדים מ"לכפר" האמור בימי
המילואים.

ותו הוינן בה: ואימא שקרבנות הרגלים,
שהם דבר שקבוע לו זמן, שיהיו נכללים
ב"לכפר", ויצטרכו הכהנים פרישת שבעה
ימים לפני הרגל!?

ומשנינן: דנין יום הכיפורים, שהוא דבר
שנוהג רק פעם אחת בשנה, מימי המילואים,
שהוא "דבר הנוהג רק פעם אחת בשנה".
והיינו, שאירעו פעם אחת בלבד.⁽⁵⁾

לאפוקי רגלים — דלאו פעם אחת בשנה
נינהו, אלא שלש פעמים בשנה.

ופרכינן: ואימא ברגל אחד מתוך שלשת
הרגלים, שהוא פעם אחת בשנה, ואפשר
ללמוד אותו מימי המילואים, יצטרכו
הכהנים לפרוש שבוע ימים לפניו!?

וכי תימא לתרץ: כי לא ידעינן הי מיניהו,
איזה משלשת הרגלים יהיה אותו הרגל
שיצטרכו לפרוש לפניו. שאין אנו יכולים
להכריע איזה מהם עדיף ללומדו מימי
המילואים:

יש לך לומר כי יש להעדיף את אחד
המועדים:

אי או את חג המצות — הואיל ופתח בו
הכתוב תחלה בפרשיות המועדים.

אי או חג הסוכות — הואיל ומרובה מצותו
[סוכה ולולב וערבה וניסוך המים]⁽⁶⁾

אלא כך יש לתרץ:

דנין פרישת כהן גדול שהיא שבעה ימים
ליום אחד [יום הכיפורים] — מפרישת
שבעה ימי המילואים ליום אחד [השמיני
למילואים].

ואין דנין פרישת שבעה ימים לשבעה ימי
הרגל — מפרישת שבעה ימי המילואים
ליום אחד [השמיני למילואים].

התורה במדבר ז יג. ובריטב"א כאן.

6. ויבינו החכמים איזה מהם חשוב יותר. תוס'
הרא"ש.

5. ולשיטות הראשונים שבכל פעם שחונכים את
המקדש יש לעשות חנוכת המזבח בקרבנות של
שבעת ימי מילואים, הכונה היא לכך שאין
עושים זאת אלא פעם אחת בשנה. עיין ברמב"ן
ספר המצוות סוף השרש השלישי, ובפירושו על